

et saa ringe Omfang, at den let kan oversees, og de ærede Medlemmer af Thinget, som maatte finde Anledning til at stille Endringsforslag til Samme, ville godt kunne gjøre det uden at behøve den mere betydelige Forberedelse dertil gjennem et Udvalg. Paa den anden Side kan jeg ikke og vil jeg ikke opgive Haabet om at faae Lovforslaget gennemført i denne Samling i dets fulde Omfang, saalænge det paa nogen Maade er muligt. Det er ganske vist, at hvis den Anskuelse, som den ærede sidste Taler har fremsat, maatte gjøre sig gjældende hos Thingets Fleertal, saa vilde det ikke lade sig gjøre at faae Lovforslaget gennemført, men jeg tillader mig at nære det Haab, at Thingets Fleertal vil støtte Gjennemførelsen af det, som nu for nylig er blevet vedtaget under Børnepligtslovsforslaget, og jeg maa atter fremhæve, at det ikke tilfulde vil kunne gennemføres, medmindre en Lov omtrent som den af Regeringen foreslaaede kommer ud. Der som Bestemmelsen derom udsættes i et eller to Aar, saa vil det være langt lettere at angribe, hvad der nu for Tiden er laget fast i Børnepligtslovsforslaget, og det er det, der for mig er Hovedbetænkeligheden ved at udflyde Afgjørelsen af den her foreslaaede Bestemmelse.

Krieger: Jeg forstaaer den ærede Ministers Udtalelse saaledes, at han bestemt erklærer sig imod at gaae den Vej, som jeg før tillod mig at henstille til hans Dberetelse, nemlig den, at erholde en midlertidig finantiel Bemyndigelse istedetfor den foreslaaede Lov. Men naar han bestemt tilbageviter denne Tanke, da vil jeg for mit Vedkommende stemme for Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om det af N. Rasmussen stillede Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer, og dette Forslag sattes derpaa under Afstemning og vedtoges med 27 Stemmer mod 13.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslaget til Lov om Rigshj.

(Lovforslaget, som vedtaget i Folkethinget, findes i Tillæg A. Sp. 2603 ff., dets 3de Behandling sammesteds i det nævnte Things Tidende Sp. 4928 ff.)

Justitsministeren: Skjøndt det ganske vist kun er en meget beskedent Andeel, som jeg har haft i Afværelsen af det foreliggende Lovforslag, skal jeg dog tillade mig at anbefale det til det høje Things Besovllie. Det vil være det høje Thing bekendt, at der i Lovet af det sidste Aar har været reist en temmelig stærk Bevægelse i Anledning af den Frygt, som man har meent, at der var Grund til at nære for, at Folk kunde blive begravne, uden at Døden virkelig var indtrådt isorbeten. Denne Sag er derefter ogsaa bleven gjort til Gjenstand for Dberetelse af Regeringen, og jeg havde nærmest tænkt mig, at man kunde opnåe den yderligere Sikkerhed, som kunde være nødvendig i saa Henseende, ad administrativ Vej, nemlig dels ved at indskræbpe de allerede gjældende Bestemmelser og derhos nærmere regulere Formen for de Dodsattester, der skulle udstedes, dels ved at foreskrive en vis Tidsfrist, der skulde hengåa, inden et Rigshj kunde foretages. Medens Sagen var under Ventilation i Ministeriet og navnlig under Forhandling med Sundhedscollegiet, blev der imidlertid i det andet Thing indbragt et privat Lovforslag angaaende Samme, og, medens jeg ligeoverfor det der udtalte, at jeg troede, at det Bessentligste af, hvad der i den Retning ønskedes, egentlig godt kunde nåaes ad administrativ Vej, kunde jeg dog paa den anden Side heller ikke andet end erklære, at der, saafremt Lovforslaget begrænsedes paa påsæjende Maade og ikke under Behandlingen fik altfor store Dimensioner, ikke fra min Side kunde være Noget veien for, at Sagen blev gjort til Gjenstand for Lovgivningsmagtens Afgjørelse. Det omtalte Lovforslag har gjennem sin Gang i det andet Thing og navnlig ved Behandlingen i et Udvalg der vundet ganske betydelig i Sammenligning med den Stikelse, hvori det oprindeligt blev ind-